

Speechpunten herdenking schilder Aart de Lijster op het Catshuis, 20 juni 2006

Beste Leanne, Jan, en andere betrokkenen,

Vandaag zijn wij hier bij elkaar gekomen om te herdenken dat Aart de Lijster ruim 2 jaar geleden op deze plek om het leven is gekomen. Tijdens zijn werk.

Ruim twee jaar lijkt een lange tijd, maar dat is het niet voor degenen die nog dagelijks aan Aart en aan de brand denken en er mee bezig zijn.

Het was en blijft een afschuwelijk drama.

Ik herinner me die zaterdagmorgen nog heel goed. En ik was geschokt toen ik op het Catshuis poolshoogte kwam nemen en de ernst van het ongeval tot me doordrong. Mijn eerste gedachten gingen niet alleen uit naar Aart, maar vooral ook naar zijn vrouw, kinderen en familie. Dezelfde reactie hadden de Koningin en de minister-president die toen direct hun medeleven hebben betuigd.

Het is bijna niet voor te stellen dat je op zaterdagmorgen 's ochtends vroeg thuis uit Oud-Alblas vertrekt om nog een klus in Den Haag te doen en dan kom je niet meer terug. Zaterdag 15 mei 2004 leek een fraaie voorjaarsdag te worden. Zo'n dag ook waarop het in een mooie omgeving als het Catshuis plezierig werken is. Aart en zijn collega Mohammed begonnen hun werk dan ook met plezier, zoals andere dagen. Een half uur daarna heeft een verschrikkelijk ongeluk een einde aan Aart's leven gemaakt.

Woorden schieten in zo'n situatie tekort. Dat vond ik toen zo en dat is ook nu nog zo. Het is onbeschrijfelijk voor zijn vrouw Froukje, hun kinderen Leanne en Ilse, en voor zijn broer Jan om zo'n vreselijk bericht te ontvangen en om dit mee te maken.

Aart was pas 49 jaar jong en zou op 21 augustus 2004 – vandaag precies 25 maanden geleden – 50 jaar zijn geworden.

Uit de verhalen weet ik dat Aart een goede vakman en een ijverige werknemer was. En een zorgzame vader en echtgenoot. Dat hij hun eigen huis heeft gebouwd en nog allerlei plannen had. De brand haalde daar echter een streep doorheen.

Brandschade aan het pas opgeknapte Catshuis is niet onbelangrijk, maar dat valt altijd te herstellen zoals jullie zien. Het verlies van een mensenleven, een echtgenoot, een vader, een broer niet.

Het kleine groepje mensen dat hier vandaag bijeen is, was indertijd op een of andere manier bij het Catshuis betrokken. Sommigen kenden Aart persoonlijk, omdat hij al enige tijd op het Catshuis werkte. Wij allen met elkaar hopen ook na twee jaar nog steeds dat de familie de kracht vindt om dit grote verlies te verwerken.

Mag ik Leanne vragen om zo dadelijk de gedenksteen te onthullen. Op deze plek, maar dan aan de andere kant van de muur in de Herenkamer is Aart om het leven gekomen.

Wij kunnen het verdriet niet wegnemen, maar op deze manier bestaat ook hier een blijvende herinnering aan de man die jullie iedere dag missen en die zoveel voor jullie heeft betekend.

Zodra Leanne de plaat heeft weggehaald, zullen we Aart in een paar minuten stilte herdenken.